

“ग्रीष्मे पुनर्भूश्रीष्मोपहतत्वात् शरीरमसुखोप-
पन्नं भवति । उष्णवातावातमतिप्रिधिल-
मन्तप्रविलीनदोषं भेषजं पुनः संशोधनार्थ-
सुखस्वभावसुष्णानुगमनात्तद्वत्तरत्वमापद्यते ।
तस्मात्तयोः संयोगे संशोधनमतियोगायोप-
पद्यते शरीरं पिपासोपद्रवाय ।” इति चरके
विमानस्थानेऽध्याये ॥

“मयूखैर्जगतः सारं ग्रीष्मे पेपीयते रविः ।
खादुशीतं द्रवं क्षिप्रमन्नपानं तदा हितम् ॥
शीतं सशर्करं मत्स्यं जाङ्गलाम्बुगपक्षिणः ।
घृतं पयः स शाल्यन्नं भजन् ग्रीष्मे न सीदति ॥
मद्यमत्स्यं न वा पयमधवा सुबहूदकम् ।
जवन्नाम्बुग्लानि व्यायामश्चान्न वर्जयेत् ॥
दिवा शीतयेद्दे निद्रां निशि चन्द्रांशुशीतलम् ।
भजेच्चन्दनदिग्भाङ्गः प्रवाते हर्मामस्तके ॥
यजनेः पाणिंसंस्पर्शं चन्दनोदकशीतलेः ।
सेयमानो भजेदास्यां सुक्तामणिविभूषितः ॥
काननानि च शीतानि जलानि कुसुमानि च ।
ग्रीष्मकाले निषेवेत मैथुनाद्विरतो नरः ॥”
इति च सूत्रस्थाने षष्ठ्याध्याये चरकेऽपि ॥
तत्र प्रातपनं यथा, कोष्ठीप्रदीपे ।

“ग्रीष्मोद्भवो भोगभवावुरक्तो
वक्ता सुशीलो जलकेलिशीलः ।
विद्याधनेऽर्थयशोमनोजो
धन्वी सुवेशः परदारचित्तः ॥”

उष्णः । इति मेदिनी । मे । १० । गर्मि इति
तात् इति च भाषा । तद्वति चि ॥
ग्रीष्मजा, स्त्री, (ग्रीष्मात् ग्रीष्मप्रभावात् ग्रीष्मे ग्रीष्म-
काले वा जायते या इति । जन् + उः । तत-
टाप् च ।) लवणी । इति शब्दचन्द्रिका ॥ लोभा
इति भाषा ॥ (ग्रीष्मजातमान्ने, चि ॥)
ग्रीष्मपुष्पी, स्त्री, (ग्रीष्मे ग्रीष्मकाले पुष्पं यस्याः ।
जातौ संशयार्थं वा ङीप् ।) कश्चीपुष्पलघुः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

ग्रीष्मभवा, स्त्री, (ग्रीष्मे ग्रीष्मसमये ग्रीष्मागमे
इत्यङ्गे भवति उत्पद्यते वा । भू + अच् ।
टाप् ।) नवमल्लिका । इति रत्नमाला ॥
“कुमारिका ग्रीष्मभवा सुगन्धा ।”
इति वैद्यकरत्नमालायाम् ।

ग्रीष्मसुन्दरकः, पुं, (ग्रीष्मे सुन्दर इव कायते
शीमते इति । कै + कः । ग्रीष्मसुन्दर + स्वर्धे
कन् वा ।) शाकविशेषः । गिमा इति भाषा ॥
तस्य गुणाः । तिक्तत्वम् । लघुत्वम् । कफपित्त-
दोषनाशित्वम् । रुचिकारित्वम् । इति राज-
वल्लभः ॥

ग्रीष्मशर्ब, स्त्री, (ग्रीष्मे ग्रीष्मसमये शर्बः प्रकाशः
उत्पत्तिजन्यशोभेत्तर्षः यस्य ।) इन्द्रतूष्णकम् ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ बुद्धीर कृता । इति भाषा ॥

ग्रीष्मी, स्त्री, (ग्रीष्मः ग्रीष्मसमयः उत्पत्तिकारण-
त्वात्स्यस्याः । “अग्नें आदिभ्योऽच् ॥” ५।२।१२७।
इत्यच् ततो ङीप् ।) नवमल्लिका । इति राज-
निर्घण्टः ॥

ग्रीष्मोद्भवा, स्त्री, (उद्भवतीति । उद् + भू + अच् ।
ग्रीष्मे उद्भवो यस्याः ग्रीष्मे उद्भवतीति वा ।)
नवमल्लिका । इति राजनिर्घण्टः ॥

ग्रीष्म, इर् उ चौर्ये । गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भ्रां-परं-सकं-सेट्-उदित्वात् क्त्वा वेट् ।) रेफ-
युक्तः । पञ्चमस्वरी । इर्, अग्लुचत् अग्लो-
चीत् । उ, ग्लोचित्वा ग्लुक्त्वा । इति दुर्गा-
दासः ॥

ग्रीवं, स्त्री, (ग्रीवार्थां भवम् । “ग्रीवाम्भोरण्य च ।”
४।३।५७। इति अण् ।) ग्रीवाम्भूषणम् ।
इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रघुः । ४।४८॥
“भोगिवेष्टनमार्गेषु चन्दनानां समर्पितम् ।
नाससत् करिणां ग्रीवं त्रिपदीच्छेदिनामपि ॥”)
ग्रीवेयं, स्त्री, (ग्रीवार्थां भवम् । “चात् ङ् ।”
“ग्रीवाम्भोरण्य च ।” ४।३।५७। इत्यस्य
सूत्रस्य वार्तिकोक्त्वा चकारात् ङ् ।) कण्ठ-
भूषणम् । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, महा-
भारते । ७।३५।३४।

“पुनर्दिपान् द्विपारोहान् वैजयन्त्यकुशाध्वजान् ।
तूष्णवस्त्रायथो कचान् ग्रीवेयायथ कम्बलान् ॥”)

ग्रीवेयकं, स्त्री, (ग्रीवार्थां भवमिति । “कुल
कुक्षियीवाभ्यः श्वास्थलङ्कारिषु ।” ४।२।६६।
इति ङ्कन् ।) कण्ठभूषा । इत्यमरः । २।६।१०४॥
(यथा, मार्कण्डेयपुराणे । ८२।२५।

“नूपुरी विमलौ तद्दृष्ट्वा ग्रीवेयकमनुत्तमम् ॥”)
ग्रीष्मी, स्त्री, (ग्रीष्मे भवेति । “सन्धिवेलादृतु-
नचन्नेभ्योरण्य ॥” ४।३।१६। इति अण् ततो ङीप् ।
“पक्षे ऋत्वञ् ङीप् ।” इति अष्टाध्याये ।) नव-
मल्लिका । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ ग्रीष्मसम्बन्धिनि
चि नाम्नाच्च ॥

ग्लस, उ इ भक्षणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
आत्मं-सकं-सेट्-उदित्वात् क्त्वा वेट् ।) अन्तःस्थ-
दृतीययुक्तः । उ, ग्लोचित्वा ग्लुक्त्वा । इ, ग्लसते ।
इति दुर्गादासः ॥

ग्लस्तः, चि, (ग्लस् + कर्मणि क्तः ।) भक्षितः ।
इत्यमरः । ३।२।११२ ॥

ग्लह, ऊ कि आदाने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(चुरां-पक्षे भ्रां-परं-सकं-सेट् ।) अन्तःस्थदृतीय-
युक्तः । ऊ, अग्लोचत् अग्लोचीत् । कि, ग्लहा-
यति ग्लहति । एवः कश्चिन्न मन्वते इति
दुर्गादासः ॥ (यथा, महाभारते । २।६७।१६।
“इमां चेत पूर्वं कितवोऽग्लहोऽप्य-
दौशोऽभविष्यदपराजितात्मा ॥”)

ग्लहः, पुं, (ग्लह + अच् षु ग्लहः ।” ३।१।७० ।
अच् षन्देन देवनं लक्ष्यते तत्र यत् पञ्चदशेऽय
यास्यं तत्र ग्लह इति निपात्यते । इति वार्त्तिको-
क्त्वा च निपातनात् तथात्वम् ।) अच-
क्रौडासु पणः । इत्यमरः । ३।१।१०। ४५ ॥
आह इति वाचि इति च भाषा ॥ (यथा, महा-
भारते । २।६७।६।

“पाञ्चालस्य द्रुपदस्यात्मजामिनां
सभामध्ये यो अदेवोद् ग्लहेषु ॥”)

ग्लहाता, [ऋ] चि, (ग्लहायति ग्लानियुक्तो भव-
तीति । ग्लै + ङ् ।) ग्लानियुक्तः । इति आकर-
णम् ।

ग्लानः, चि, (ग्लै + कर्मणि क्तः ।) रोगात् स्त्रीय-
द्वेषः । तत्पर्यायः । ग्लान्तुः २ । इत्यमरः ।
२।६।५८ ॥ रोगी । इति राजनिर्घण्टः ॥

ग्लानिः, स्त्री, (ग्लहायति अनेनास्मिन् वा । ग्लै +
“वह्निश्रियुद्ग्लहाहात्वरिभ्यो नित् ।” उणां ।
४।५१। इति णिः ।) बलहीनता । इति हेम-
चन्द्रः । २।२३३ ॥ (यथा, गीतायाम् । ३।७ ।
“यदा यदा हि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत ! ॥”)
रोगः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, भाग-
वते । ५।२४।१३। “देहवैवशयं दौर्गन्ध्यस्वे-
क्ष्ममग्लानिरिति वयोऽवस्थाश्च भवन्ति ॥”)

ग्लान्तुः, चि, (ग्लहायतीति । ग्लै + “ग्लानिश्च
ग्लुः ॥” ३।२।१३६। इति ङुः ।) ग्लानः ॥
इत्यमरः । २।६।५८ ॥ (यथा, भट्टिः । ७।४।
“वसन् मान्त्ववति ग्लान्तु रामो जिष्णुरध्वानुवत् ॥”)

ग्लुच, इर् उ चौर्ये गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भ्रां-परं-सकं-सेट् । उदित्वात् क्त्वा वेट् ।)
अन्तःस्थदृतीययुक्तः । पञ्चमस्वरी । इर्, अग्लु-
चत् अग्लोचीत् । उ, ग्लोचित्वा ग्लुक्त्वा । इति
दुर्गादासः ॥

ग्लुश्च, उ इर् गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
परं-सकं-सेट् ।) उदित्वात् क्त्वा वेट् । अन्तःस्थ-
दृतीययुक्तादिः । पञ्चमस्वरी । उ, ग्लुचित्वा
ग्लुक्त्वा । इर्, अग्लुचत् अग्लोचीत् । इति
दुर्गादासः ॥

ग्लेष, ऋ इ देव्ये । गतौ । चाशे । इति कविकल्प-
द्रुमः । (भ्रां-आत्मं-अकं-सकं-च-सेट् ।) अन्तःस्थ-
दृतीययुक्तः । इ, ग्लेषते निर्घनः सदा । ऋ,
अग्लेषेवत् । इति दुर्गादासः ॥

ग्लेयः, चि, (ग्लानिमर्हतीति । ग्लै + यः ।) ग्लानि-
योग्यः । इति आकरणम् ॥

ग्लेव, ऋ उ सेवे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
आत्मं-सकं-सेट् ।) अन्तःस्थदृतीययुक्तः । ऋ,
अग्लेषेवत् । इ, ग्लेवते । इति दुर्गादासः ॥

ग्लेष, ऋ इ अन्वेवे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-
आत्मं-सकं-सेट् ।) अन्तःस्थदृतीययुक्तः । ऋ,
अग्लेषेवत् । इ, ग्लेषते जिग्लेषे । अन्वेवोऽनु-
सन्वानम् । ग्लेषते च; सतां मार्गमिति हजा-
युधः । इति दुर्गादासः ॥

ग्लै, क्त्वे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्रां-परं-अकं-
अनिट् ।) अन्तःस्थदृतीययुक्तः । क्तमो ऋध-
क्षयः । ग्लायति लीकः श्लोकात् । अनुपसर्गस्य
नौ ज्वल क्ल क्ल इत्यादिना वा इत्सुः ।
ग्लपयति ग्लापयति । सोपसर्गस्य तु प्रग्लाप-
यति । इति दुर्गादासः ॥ (यथा, भट्टः । २।६८।
“शुला स्यूद्रा च दृष्ट्वा च श्लुक्त्वा च यो नरः ।
न दृष्यति ग्लापयति वा स विज्ञेयो जितेन्द्रियः ॥”
स्त्रीः, पुं, (ग्लायति ग्लानिं प्राप्नोति हृष्येपचे
इति भावः । ग्लै + “ग्लानुदिभ्यां ङीः ।” उणां ।